

Recursos terminològics de l'àmbit jurídic en català: duplicitats i mancances. El problema del control de qualitat

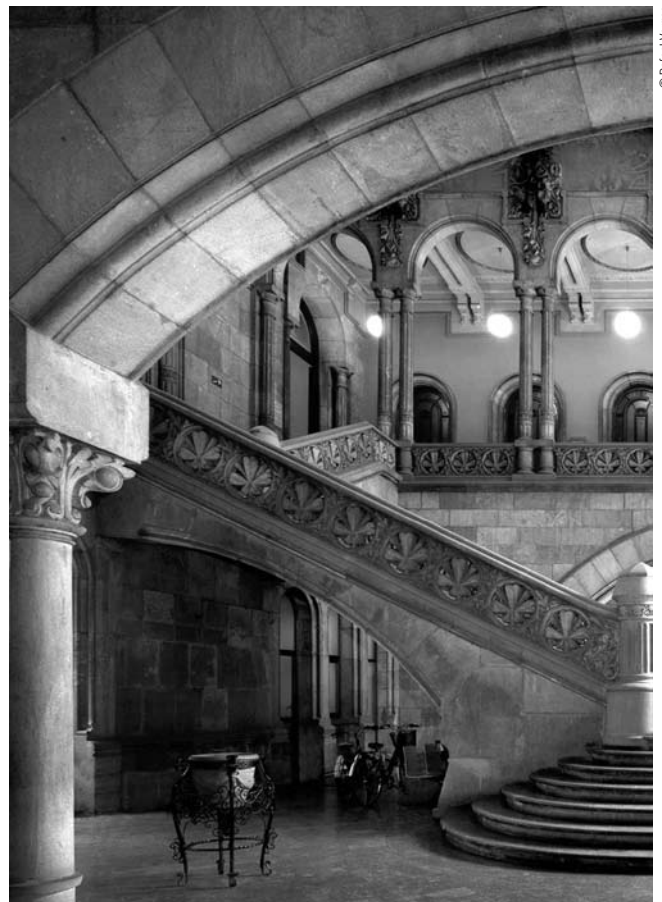
ANNA CERVERA CAMINAL

Departament de Justícia
Generalitat de Catalunya

1 Introducció

La incorporació del català en l'àmbit de la justícia, després de fer servir durant segles exclusivament el castellà, suposava recuperar una terminologia jurídica, que partia de la traducció del terme en castellà, que estava plena d'incorreccions i que estava formada per un conjunt de termes alguns dels quals eren absolutament desconeguts per a alguns usuaris. Per solucionar aquesta manca de coneixement, les institucions (universitats, col·legis professionals, administracions públiques, etc.) van impulsar l'elaboració de diccionaris, lèxics, glossaris o reculls de terminologia que tenien un objectiu urgent i molt clar: determinar l'equivalència catalana dels termes jurídics i fixar-ne la grafia. En un món on era exclusiu l'ús del castellà, calia disposar de la traducció dels termes al català.

Aquests recursos van permetre que els professionals del dret, i professors i estudiants d'aquest àmbit, i els lingüistes, correctors i traductors, poguessin disposar d'un material terminològic suficient per resoldre els dubtes que se'ls plantejessin en redactar, corregir o traduir els documents jurídics. D'aquesta manera, la llengua catalana, amb el pas dels anys, va anar disposant de recursos molt valuosos, que van permetre la fixació i divulgació de molts termes jurídics. No obstant això, a poc a poc, es va anar veient que calia anar més enllà de les simples llistes d'equivalències, ja que els termes es van anar coneixent i usant, i el que calia era disposar de diccionaris exhaustius que continguessin definicions. El català ja disposava d'eines per traduir del castellà al català els documents que s'elaboraven en l'àmbit jurídic, calia fer un pas endavant i disposar d'eines lingüístiques que permetessin treballar en català. Aquest pas, però, no s'ha produït del tot.

© Rafael Vargas

2 Els recursos terminològics: duplicitats i mancances

D'una manera una mica desordenada, les institucions han promogut l'elaboració de molts recursos terminològics, sense tenir en compte si aquests recursos ja s'havien elaborat i no en calia fer d'altres, i sense tenir en compte si calia dedicar els esforços a elaborar un altre tipus de recursos. Així, trobem una proliferació de llistes de termes jurídics, sovint sense un estudi gaire aprofundit de les formes terminològiques que contenen, és a dir, una proliferació de petits vocabularis, que tenen uns objectius més o menys similars: difondre el lèxic jurídic en català, i en alguns casos esmerçant esforços per elaborar un producte que ja existia.

Si donem un cop d'ull als recursos terminològics que existeixen en català, observarem que, fruit d'aquesta necessitat, ja l'any 1978 el Col·legi d'Advocats de Barcelona va publicar el *Vocabulari jurídic castellà-català i català-castellà* i l'any 1991 el Departament de Justícia va publicar el *Vocabulari bàsic per als jutjats*, elaborat per Pilar de Broto, que recollia una sèrie de conceptes i fraseologia utilitzades habitualment en l'àmbit judicial, en doble versió català-castellà, amb l'objectiu de resoldre els dubtes lingüístics dels treballadors dels jutjats i d'impulsar l'ús de la llengua catalana. Així mateix, veiem que hi ha molts llibres sobre llenguatge jurídic o llenguatge administratiu que contenen glossaris més o menys exhaustius. A tall d'exemple, tenim *Introducció al llenguatge jurídic* de Carles Duarte (1986), editat per l'Escola d'Administració Pública de Catalunya i el Departament de Justícia. Més recentment, al setembre del 2003, el Departament de Justícia va editar el *Manual de llenguatge judicial*, i al gener del 2009, una segona edició del *Curs de llenguatge jurídic*, al final del qual s'inclou la *Terminologia jurídica i administrativa* que es pot consultar en el web del Departament de Justícia. D'altra banda, el *Manual de llenguatge administratiu* de Carles Duarte, Àlex Alsina i Segimon Sibina (1997) conté una llista d'expressions i fórmules administratives ordenades alfabèticament des de la forma castellana, amb la traducció corresponent en català. Una mica més extensa, però amb els mateixos objectius, trobem la *Terminologia jurídica i administrativa*, elaborada i editada pel Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya i, al País Valencià, el *Vocabulari jurídic* de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, que conté aproximadament quatre mil termes.

En l'àmbit universitari, tenim els vocabularis que la Universitat de Barcelona va editar dins la col·lecció «Vocabularis Bàsics per a l'Alumnat», de l'àmbit del dret, elaborats per professors de la Facultat de Dret i revisats i editats pels Serveis Lingüístics: el *Vocabulari de dret civil*, el *Vocabulari de dret constitucional*, el *Vocabulari de dret internacional* i *dret comunitari europeu*, el *Vocabulari*

de dret mercantil, el *Vocabulari de dret penal* i el *Vocabulari de dret processal*. Els vocabularis de la Universitat de València, editats dins la col·lecció «Vocabularis Universitaris Bàsics», fruit d'una iniciativa de professors també de la Facultat de Dret, i també revisats i publicats pel Servei de Política Lingüística de la Universitat: *Vocabulari de dret eclesiàstic de l'Estat i dret canònic*, *Vocabulari de dret internacional públic*, *Vocabulari de dret penal*, *Vocabulari de dret romà* i *Vocabulari de dret del treball*, entre altres. I el *Vocabulari de dret administratiu* editat per la Universitat Autònoma de Barcelona (Sanz i Llovera, 2000), si bé la majoria d'aquests vocabularis tracten àmbits diferents del dret. Més generalista és la *Terminologia jurídica: castellà-català* (Milian, 1991) també editada per la Universitat Autònoma de Barcelona. Ara bé, tots aquests vocabularis tenen un objectiu comú: difondre la terminologia jurídica en català a partir de la castellana entre els estudiants i els professors de dret. Una bona iniciativa, però, va ser que, vist que el cabal terminològic i les informacions que contenien aquests vocabularis es podia sumar i que la consulta era molt més fàcil si es podia disposar del contingut en un sol volum, l'any 2009 es va editar el *Vocabulari de dret* (Llabrés i Pons) amb gairebé sis mil termes catalans, amb informació de la seva categoria gramatical i equivalents en espanyol. Conté tots els termes dels petits vocabularis editats anteriorment, i per elaborar-lo es va dur a terme prèviament una feina de selecció de termes, resolució de dubtes terminològics i d'unificació de criteris.

Així mateix, cal destacar com una bona iniciativa la base de dades terminològica *Justiterm*, una base de dades de terminologia jurídica, elaborada i dissenyada pel Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, que conté tots els termes i locucions de la *Terminologia jurídica i administrativa* i tots els termes que contenen els dos volums de la col·lecció de diccionaris «Termes Jurídics» del Departament de Justícia i que permet fer cerques del castellà al català i del català al castellà d'aquests termes jurídics. El fet d'incorporar tots aquests termes en una base de dades consultable en línia en facilita la cerca i la consulta.

Malgrat que moltes d'aquestes eines es complementen —per exemple, el *Vocabulari de dret penal i penitenciari* editat pel Departament de Justícia és molt més exhaustiu que els petits vocabularis editats per la Universitat de Barcelona i la Universitat de València; així mateix, la *Terminologia jurídica i administrativa* inclou tot un conjunt de locucions i expressions d'ús molt freqüent en la redacció de documents jurídics o judicials, que no contenen la majoria de vocabularis—, aquesta dispersió, que ha donat lloc a una multiplicitat de diferents recursos que apleguen el cabal terminològic, ha provocat certes duplicitats d'informacions, amb adopció de solucions diferents segons quina sigui la institució que ha elaborat el recurs i amb recursos que no han adaptat el contingut als canvis adoptats en la segona edició

del *Diccionari de la llengua catalana* (DIEC2) de l'Institut d'Estudis Catalans, i ha originat, a més de confusió, dificultats de consulta i d'aprofitament, la qual cosa ha creat el desconcert entre els usuaris. Així, per exemple, el DIEC2 va acceptar el terme *aute*, que fins llavors era denominat *interlocutòria*, o la forma *providència*, que anteriorment només acceptava la forma *provisió*.

Vist el panorama dels recursos terminològics de l'àmbit jurídic, observem que els esforços s'han centrat molt a fer reculls de terminologia, més o menys exhaustius, amb equivalències del castellà al català, però sovint no s'ha anat més enllà, la qual cosa ha comportat dues mancances: a) la majoria de reculls no tenen definicions i b) la majoria de reculls només tenen equivalències del castellà al català, però no en tenen del català cap a altres llengües.

2.1 La majoria de reculls no tenen definicions

Els diccionaris sense definicions sovint no satisfan la majoria d'usuaris perquè la manca de definició no permet contextualitzar els termes, de manera que es genera el dubte sobre si realment és l'equivalència que s'ha de fer servir. Val a dir que el diccionari jurídic de referència durant molts anys ha estat el *Diccionari jurídic català* elaborat pel Col·legi d'Advocats de Barcelona (1986) i editat per Enciclopèdia Catalana, que conté aproximadament tres mil entrades, i que va ser, en el seu moment, una publicació d'una utilitat evident. Aquest diccionari, però, ha quedat amb un cert desús, en primer lloc, perquè el contingut és limitat i, en segon lloc, perquè no se n'ha fet una actualització (malgrat les diverses reimpressions), de manera que

moltes definicions ja no serveixen i la forma d'alguns termes no és la normativa. Més actual és el *Diccionari bàsic de dret* (Doménech i Ferrà), publicat a València l'any 2004, que conté tres mil termes amb definicions, però que tot i ser prou complet, no és exhaustiu.

Davant aquest panorama, amb moltes llistes de termes, però amb pocs diccionaris jurídics, hi ha hagut esforços d'institucions públiques que han intentat omplir aquest buit existent en català: la manca d'un diccionari exhaustiu i actualitzat que sistematitzés la terminologia catalana d'aquest àmbit. En aquesta línia trobem la col·lecció «Termes Jurídics» del Departament de Justícia, en col·laboració amb el TERMCAT, que va sorgir amb la idea d'omplir el buit existent per la manca d'un diccionari jurídic ampli en català, i publicar diccionaris exhaustius per a cadascuna de les branques del dret; de moment, però, només se n'han publicat dos volums: el *Vocabulari de dret penal i penitenciari*, que només conté equivalències, i el *Diccionari de dret civil*, que conté 1.160 termes amb definicions i equivalències en castellà; la inclusió de les definicions ha fet que aquest volum fos una eina molt més útil i de més ressò social que el primer volum. El tercer volum de la col·lecció és el *Diccionari de dret administratiu*, que s'està elaborant i que contindrà, aproximadament, 1.300 termes. Així mateix, però sense aquesta intenció d'arribar a elaborar un diccionari exhaustiu, s'han elaborat alguns diccionaris sectorials, com el *Diccionari de dret català*, que conté aproximadament cinc-cents termes de dret civil català, o la *Terminologia notarial*, elaborada pel TERMCAT en col·laboració amb el Col·legi de Notaris de Catalunya i del Col·legi Notarial de les Illes Balears. D'altra banda, alguns webs d'administracions públiques ofereixen petits glossaris que contenen termes jurídics amb definicions de l'àmbit de la seva competència: és el cas del *Glossari de funció pública*, el *Glossari d'administració electrònica* o el *Glossari de termes parlamentaris*, que es poden consultar des del web del Departament de Governació i Relacions Institucionals de la Generalitat de Catalunya.

No obstant això, les definicions en els diccionaris jurídics tenen un problema: la temporalitat. Amb el pas del temps, els recursos terminològics queden desactualitzats i en el cas dels recursos terminològics jurídics això encara es fa més evident, ja que el dret com a construcció política encara està més subjecte a les variacions temporals: això significa que els conceptes evolucionen perquè la societat evoluciona i la legislació canvia, per tant, les definicions de molts termes són efímeres i canvien d'acord amb la legislació. A més, sovint les definicions tenen una base legal, de manera que les lleis defineixen els termes bé a l'interior de l'articulat de les lleis, bé al final de l'articulat, a mode de glossaris i fixen determinats conceptes per a determinades lleis. (Per exemple, la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància

i l'adolescència, a l'article 2 estableix el següent: «Als efectes d'aquesta llei i de les disposicions que la despleguen, s'entén per *infant* la persona menor de dotze anys i per *adolescent* la persona amb una edat compresa entre els dotze anys i la majoria d'edat establerta per la llei». Per tant, defineix i fixa el concepte de *infant* i *adolescent* en el text legal. I la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics conté un annex amb definicions.) En conseqüència, els diccionaris jurídics amb definicions necessiten una constant actualització, ja que els continus canvis legislatius comporten la desactualització constant de les informacions que s'hi contenen.

Finalment, cal destacar que l'any 2011 es va obrir el portal del *Diccionari jurídic català*, elaborat al llarg de deu anys per un equip dirigit per la Societat Catalana d'Estudis Jurídics de l'Institut d'Estudis Catalans, que recull un cabal terminològic important amb entrades que contenen definicions lexicogràfiques, que inclouen els trets característics fonamentals que defineixen el concepte, i també informació enciclopèdica (amb doctrina, legislació i jurisprudència), així com l'equivalència en castellà. No obstant això, la informació que conté en alguns casos està desactualitzada —incloure la data en la qual s'ha redactat l'article del diccionari permetria a l'usuari conèixer l'actualització de les informacions que conté—, un problema molt important en un diccionari que pretén ser enciclopèdic, ja que no s'han incorporat les darreres innovacions legislatives i, a més, els termes que conté són molt limitats, atès que es troben a faltar termes jurídics fonamentals. Per exemple, no hi apareix el terme *contracte*, terme bàsic del dret civil, i la forma *domini públic* només s'introdueix des del punt de vista del dret mercantil i no del dret administratiu, que seria la més habitual.

2.2 La majoria de reculls només tenen equivalències del castellà al català, però no del català a altres llengües

Si fem un cop d'ull als recursos terminològics jurídics en català no trigarem a comprovar que són molt escassos, per no dir pràcticament inexistents, els recursos que tracten específicament la qüestió de les equivalències del català a altres llengües que no siguin el castellà, de manera que si es té aquesta necessitat, cal recórrer a altres combinacions per trobar una solució a un terme: partir de l'equivalència en castellà, que normalment coneixem, per trobar l'equivalència en una altra llengua.

Pocs exemples trobem de diccionaris catalans amb equivalències en altres llengües que no siguin el castellà. Hi ha, per exemple, el *Diccionari jurídic català* d'Enciclopèdia Catalana, que conté equivalències en castellà, francès i italià, però que ja hem dit que és una eina

limitada i desfasada en el temps; el *Diccionari juridicoadministratiu*, editat per la Universitat d'Alacant (Escolano et al.), que conté 946 termes amb definició i equivalències en anglès i castellà, però que recull bàsicament terminologia específica de l'Administració pública; o el cercador Terme SL del Servei Lingüístic d'ESADE, que proporciona equivalències en català, anglès, castellà i xinès, però que no conté gaires termes jurídics sinó més aviat termes econòmics i administratius. Cal destacar el *Lèxic de les comunitats europees*, elaborat pel TERMCAT, que posa a disposició dels usuaris més de tres-cents termes del buidatge de l'apartat «Comunitats Europees» del tesaurus multilingüe *Eurovoc* (conté denominacions que fan referència a les institucions de la Unió Europea i la funció pública, al dret comunitari, a la construcció europea i a les finances comunitàries), amb els equivalents en castellà, francès i anglès. Ara bé, l'àmbit del treball és limitat: perquè es limita a una àrea temàtica del dret (les comunitats europees) i perquè conté pocs termes, ja que només recull els termes del tesaurus *Eurovoc*, i no inclou, per exemple, un terme tan habitual en l'àmbit de la Unió Europea com *directiva*.

Per tant, si no disposem de cap eina d'aquestes característiques sovint cal fer un pas afegit: partir de la forma castellana, de manera que apareix la possibilitat de partir d'una equivalència equivocada en castellà. Seria, doncs, important disposar de terminologies amb equivalències de llengües diferents del castellà que partissin del català, sobretot en un àmbit com el jurídic on l'establiment de l'equivalència dels termes en una altra llengua i en un altre ordenament jurídic és molt complex, complexitat que no existeix entre el català i el castellà, ja que els dos ordenaments jurídics són pràcticament els mateixos.

3 El problema del control de qualitat

Cal anar en compte a l'hora de fer servir alguns recursos terminològics que tenim a l'abast, tot i que la majoria han estat elaborats per institucions administratives, professionals o acadèmiques, perquè la proliferació d'alguns reculls terminològics sense un estudi rigorós al darrere, tal com hem vist, pot difondre termes incorrectes o formes no actualitzades, fet que és un problema en un àmbit com el jurídic on el català no està plenament normalitzat i continua essent una llengua residual.

En definitiva, cal que l'usuari pugui disposar de materials terminològics que li permetin treballar amb normalitat en català i que aquests recursos, a banda de ser útils, continguin una informació lingüística fiable i semàntica actualitzada. Si millorem la qualitat dels nostres recursos, augmentarem la confiança dels usuaris. ✿

Bibliografia

- BADENES CASINO, Margarita (2004). *Vocabulari de dret internacional públic: català/castellà*. València: Universitat de València. Facultat de Dret. Servei de Normalització Lingüística. (Vocabularis Universitaris Bàsics. Dret; 3)
- BLASCO GASCÓ, Francesc de P. (2005). *Vocabulari de dret civil: català/castellà*. València: Universitat de València. Facultat de Dret. Servei de Política Lingüística. (Vocabularis Universitaris Bàsics. Dret; 11)
- BONET NAVARRO, Jaume (2004). *Vocabulari de dret eclesiàstic de l'Estat i dret canònic: català/castellà*. València: Universitat de València. Facultat de Dret. Servei de Política Lingüística. (Vocabularis Universitaris Bàsics. Dret; 5)
- BROTO I RIBAS, Pilar de (1991). *Vocabulari bàsic per als jutjats = Vocabulario básico para los juzgados*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia.
- CANALEJO ALBA, Maria Dolors (1998). *Diccionari de dret català*. Barcelona: Edicions 62. (El Cangur. Diccionaris; 261)
- CASINOS MORA, Francisco Javier (2004). *Vocabulari de dret romà: català/castellà*. València: Universitat de València. Facultat de Dret. Servei de Normalització Lingüística. (Vocabularis Universitaris Bàsics. Dret; 1)
- COL·LEGI D'ADVOCATS DE BARCELONA (1986). *Diccionari jurídic català*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.
- COL·LEGI D'ADVOCATS DE BARCELONA. COMISSIÓ DE CULTURA (1983). *Vocabulari jurídic: castellà-català, català-castellà*. 3a ed. Barcelona: Pòrtic. (Llibre de Butxaca; 111)
- Diccionari jurídic català* [en línia]. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans. Societat Catalana d'Estudis Jurídics, 2010. <<http://cit.iec.cat/djc>>
- DOMÉNECH ZORNOZA, Josep Lluís; FERRÀ PELLICER, Jaume (2004). *Diccionari bàsic de dret*. València: Nau Llibres. (Paraules; F)
- DUARTE, Carles; ALSINA, Àlex; SIBINA, Segimon (1997). *Manual de llenguatge administratiu*. 4a ed. rev. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Escola d'Administració Pública de Catalunya. (Manuals i Formularis; 8)
- DUARTE MONTSERRAT, Carles; BROTO RIBAS, Pilar de (1990). *Introducció al llenguatge jurídic*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Justícia. Escola d'Administració Pública de Catalunya. (Quaderns d'Estudis i Formació)
- ESCOLANO LÓPEZ, Robert; ESCOLANO LÓPEZ, Rafaela; TAULES VALCÁRCCEL, Pere (2000). *Diccionari juridicoadministratiu*. Alacant: Publicacions de la Universitat d'Alacant. (Joan Fuster. Diccionaris; 2)
- GARCÍA ANÓN, José (2005). *Vocabulari de teoria del dret, filosofia del dret i drets humans: català/castellà*. València: Universitat de València. Facultat de Dret. Servei de Política Lingüística. (Vocabularis Universitaris Bàsics. Dret; 9)
- GARCÍA TESTAL, Elena (2004). *Vocabulari de dret del treball: català/castellà*. València: Universitat de València. Facultat de Dret. Servei de Política Lingüística. (Vocabularis Universitaris Bàsics. Dret; 4)
- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE JUSTÍCIA (2008). *Curs de llenguatge jurídic*. 2a ed. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Justícia.
- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE JUSTÍCIA (2003). *Manual de llenguatge judicial*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Justícia.
- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE JUSTÍCIA; TERMCAT, CENTRE DE TERMINOLOGIA (2000). *Vocabulari de dret penal i penitenciari*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Justícia. (Termes Jurídics; 1)
- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE JUSTÍCIA; TERMCAT, CENTRE DE TERMINOLOGIA (2005). *Diccionari de dret civil*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Justícia. (Termes Jurídics; 2)
- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE RELACIONS INSTITUCIONALS I PARTICIPACIÓ (2006). *Glossari de termes parlamentaris*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Relacions Institucionals i Participació.
- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE GOVERNACIÓ I RELACIONS INSTITUCIONALS. *Glossari d'administració electrònica* [en línia]. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Governació i Relacions Institucionals. [Consulta: 21 març 2012].
- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE GOVERNACIÓ I RELACIONS INSTITUCIONALS. *Glossari de funció pública* [en línia]. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Governació i Relacions Institucionals. [Consulta: 21 març 2012].

- INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS (1995). *Diccionari de la llengua catalana*. Barcelona; Palma de Mallorca; València: Edicions 3 i 4: Edicions 62: Moll: Enciclopèdia Catalana: Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- ITUREN OLIVER, Albert (2005). *Vocabulari de dret administratiu: català/castellà*. València: Universitat de València. Facultat de Dret. Servei de Normalització Lingüística. (Vocabularis Universitaris Bàsics. Dret; 7)
- Justiterm, *cercador terminològic* [en línia]. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Justícia, 1995-2012. <<http://www.gencat.cat/justicia/justiterm>> [Consulta: 21 març 2012].
- LLABRÉS FUSTER, Antoni (2004). *Vocabulari de dret penal: català/castellà*. València: Universitat de València. Facultat de Dret. Servei de Normalització Lingüística. (Vocabularis Universitaris Bàsics. Dret; 2)
- LLABRÉS, Antoni; PONS, Eva (coord.) (2009). *Vocabulari de dret*. València; Barcelona: Universitat de València. Facultat de Dret. Servei de Política Lingüística: Universitat de Barcelona. Facultat de Dret. Serveis Lingüístics.
- LOZANO SERRANO, Carmelo; MONTESINOS OLTRA, Salvador (2005). *Vocabulari de dret financer: català/castellà*. València: Universitat de València. Facultat de Dret. Servei de Política Lingüística. (Vocabularis Universitaris Bàsics. Dret; 8)
- MARTÍNEZ I DALMAU, Rubén; VALÈNCIA I MONTES, Lino (2005). *Vocabulari de dret constitucional: català/castellà*. València: Universitat de València. Facultat de Dret. Servei de Política Lingüística. (Vocabularis Universitaris Bàsics. Dret; 12)
- MILIAN MASSANA, Antoni (1991). *Terminologia jurídica: castellà-català*. Bellaterra: Universitat Autònoma de Barcelona. Facultat de Dret.
- SANZ, Xavier; LLOVERA, Sílvia (2000). *Dret administratiu: català, castellà*. Bellaterra: Universitat Autònoma de Barcelona. Gabinet de Llengua Catalana. (Vocabulari Bàsic)
- TERMCAT, CENTRE DE TERMINOLOGIA (2004). *Terminologia notarial*. Barcelona: TERMCAT, Centre de Terminologia. (Terminologies; 4)
- TERMCAT, CENTRE DE TERMINOLOGIA (2009). *Lèxic de les comunitats europees*. Barcelona: TERMCAT. Centre de Terminologia. (Terminologies en Línia; 27)
- Terme SL [en línia] (2011). Barcelona: ESADE. Servei Lingüístic. [Consulta: 21 març 2012].
- TORMO CAMALLONGA, Carles (2005). *Vocabulari d'història del dret: català/castellà*. València: Universitat de València. Facultat de Dret. Servei de Política Lingüística. (Vocabularis Universitaris Bàsics. Dret; 10)
- UNIVERSITAT DE BARCELONA. FACULTAT DE DRET. COMISSIÓ DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA (1995a). *Vocabulari de dret civil: català, castellà*. Barcelona: Universitat de Barcelona. Servei de Llengua Catalana. (Vocabularis Bàsics per a l'Alumnat. Vocabularis de Dret)
- UNIVERSITAT DE BARCELONA. FACULTAT DE DRET. COMISSIÓ DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA (1995b). *Vocabulari de dret mercantil: català, castellà*. Barcelona: Universitat de Barcelona. Servei de Llengua Catalana. (Vocabularis Bàsics per a l'Alumnat. Vocabularis de Dret)
- UNIVERSITAT DE BARCELONA. FACULTAT DE DRET. COMISSIÓ DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA (1995c). *Vocabulari de dret penal: català, castellà*. Barcelona: Universitat de Barcelona. Servei de Llengua Catalana. (Vocabularis Bàsics per a l'Alumnat. Vocabularis de Dret)
- UNIVERSITAT DE BARCELONA. FACULTAT DE DRET. COMISSIÓ DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA (1995d). *Vocabulari de dret processal: català, castellà*. Barcelona: Universitat de Barcelona. Servei de Llengua Catalana. (Vocabularis Bàsics per a l'Alumnat. Vocabularis de Dret)
- UNIVERSITAT DE BARCELONA. FACULTAT DE DRET. COMISSIÓ DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA (1996). *Vocabulari de dret internacional públic i dret comunitari europeu: català/castellà*. Barcelona: Universitat de Barcelona. Servei de Llengua Catalana. (Vocabularis Bàsics per a l'Alumnat. Vocabularis de Dret)
- UNIVERSITAT DE BARCELONA. FACULTAT DE DRET. COMISSIÓ DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA (1998). *Vocabulari de dret constitucional: català, castellà*. Barcelona: Universitat de Barcelona. Servei de Llengua Catalana. (Vocabularis Bàsics per a l'Alumnat. Vocabularis de Dret)
- Vocabulari jurídic* (2006). València: Acadèmia Valenciana de la Llengua. (Vocabularis)